

Iveta Sprōģe

OGRES MŪZIKAS SKOLAI - 50!

Iveta Sproģe Ogres mūzikas skolai - 50!

Informatīvs materiāls, kas izstrādāts uz maģistra darba „Pedagoģiskā, mākslinieciskā un zinātniskā darbība Ogres mūzikas skolā no 1960. gada līdz 2009. gadam” bāzes. RPIVA, Rīgā, 2010. gadā. Maģistra darba vadītāja profesore Dr. Paed. Maruta Sīle.

Ogre
2010

100 GADU PIRMS OGRES MŪZIKAS SKOLAS DIBINĀŠANAS

Kultūrizglītība Latvijā vienmēr bijusi augstā līmenī. Par to liecina latviešu tautas folklorā, koncertdzīvē, koru kustībā un Dziesmu svētku tradīcijas. Latvijas kultūrizglītības sistēmu raksturo stabilas vērtības un nacionālas tradīcijas. Tā ir viena no nedaudzajām šāda veida sistēmām Eiropas Savienības izglītības telpā. Vecākās mūzikas un mākslas skolas ir spējušas izdzīvot un darboties dažādās politiskajās iekārtās un ekonomiskajos apstākļos.

Publiskās mūzikas un mākslas skolas, kā arī privātās mākslas studijas Latvijā sāka darboties jau 19. gs. vidū, taču augstāko māksliniecisko izglītību varēja iegūt tikai ārzemēs, galvenokārt Krievijā un Vācijā. Pēc Pirmā pasaules kara, līdz ar neatkarīgas valsts izveidošanos, attīstījās arī kultūrizglītības sistēma – tika nodibinātas Latvijas Mūzikas un Mākslas akadēmijas, sāka darboties lietišķās mākslas skolas, dažādi kursi un tautskolas pieaugušajiem. Padomju varas gados Rīgas Tautas konservatorija tika pārveidota par Jāzepa Mediņa mūzikas vidusskolu, savukārt 1945. gadā atklāja J. Rozentāla Rīgas mākslas vidusskolu un E. Dārziņa mūzikas vidusskolu. Attīstījās kultūrizglītības sistēma – strauji palielinājās mūzikas un mākslas skolu skaits un uzlabojās skolu metodiskā kvalitāte.

Ogres mūzikas skolas dibināšana 1960. gadā bija ne tikai kultūrizglītības sistēmas paplašināšanās rezultāts, bet arī likumsakarīgs vainagojums tām kultūras un sabiedriskās dzīves tradīcijām, ar ko tik bagāts bijis un ir Ogres novads. Laika gaitā izveidotās Ogres mūzikas skolas filiāles tagad darbojas kā patstāvīgas mācību iestādes, bet Ogres mūzikas skola kļuvusi par Ogres novada mūzikas izglītības centru. Labākais pierādījums tam ir pamatiemaņas muzikālajā darbībā, ko skola gadu no gada attīstījusi savos audzēkņos. Tomēr plašāku atpazīstamību mūzikas skola sasniegusi ar aktīvu māksliniecisko darbību un audzēkņu panākumiem konkursos un festivālos Latvijā un ārpus tās, kā arī ar reģionāla mēroga muzikālu pasākumu organizēšanu. Ogres mūzikas skola bijusi mājvieta arī Starptautiskajām latviešu jauno mūziķu radošajām nometnēm, kas no 1996. līdz 2008. gadam katru otro vasaru bagātinājušas Ogres kultūras dzīvi.

Katras pilsētas un novada neatkārtojamo vienreizību rada daba, vēsture un cilvēki, un ikviens no mums ieraksta kādu vārdu, rindu vai lappusi vēsturē, uzskata Ogres novada priekšsēdētājs Edvīns Bartkevičs.

Ogre ir jauna pilsēta – tā nuyat atskatījusies uz 80 vēstures gadiem. 19. gs. vidū tagadējās Ogres vietā bija Ikšķīles muižas lauki un zemnieku mājas. Satiksmi ar Rīgu nodrošināja zirgu pasts; gar Daugavas ūdensceļu bija plostnieku un laivinieku apstāšanās vietas. Pēc dzelzceļa līnijas Rīga – Daugavpils atklāšanas 1861. gadā, gleznainā, mežu, kalnu un upju

ieskautā Ogres apkārtne kļuva par rīdzinieku iecienītu atpūtas vietu, kas 1862. gadā tika iesvētīta kā kūrorts. 1874. gadā Rīgas pilsēta Ogres apkaimē privātpersonām sāka iznomāt pirmos gruntsgabalus vasarnīcu celšanai. 20. gs. sākumā to bija jau vairāki simti, un vasarnīcās galvenokārt dzīvoja un atpūtās tuīgie baltvācieši – juristi, arhitekti, ārsti, tirgotāji un rūpnieki. Pēc Pirmā pasaules kara Ogrē bija smagi cietusi, un pilsētā atgriezās tikai nedaudzi.

1920. gadā Ogrēi tika piešķirtas miesta tiesības (ap 600 iedzīvotāju), bet 1928. gada 25. februārī – pilsētas tiesības (1100 iedzīvotāju). Nākošos septiņus gadus pilsētas iedzīvotāju skaits pieauga līdz 1,7 tūkstošiem un tāds saglabājās līdz 1939. gadam. Daudzi inteliģences pārstāvji būvēja privātmājas Mālkalnē (tagad Jaunogrē), tika uzceltas sanatorijas, Ogres luterāņu baznīca, Kūrmāja, Apvienoto biedrību nams. Ogrē darbojās tirgotavas, darbnīcas, dārzniecības, viesnīcas, restorāni un vairāki rūpnieciska rakstura uzņēmumi. Vasarās, kad pilsētā atpūtās vairāk nekā 3500 sezonas vasarnīeku, aktivizējās kultūras dzīve.

Latvijas brīvvalsts laikā Ogres kultūras dzīves virzītājspēks, tāpat kā daudzviet Latvijā, bija kordziedāšana, teātra spēlēšana un aktīva darbošanās biedrībās. Vēsturnieki un Ogres vēstures pētnieki norāda, ka jau 19. gs. septiņdesmitajos gados Ogrē tika rīkoti teātra uzvedumi un izkoptas kordziedāšanas tradīcijas. No 1885. līdz 1897. gadam Hermana Bergnera vadībā koncertus sniedza jauktais koris. Savukārt pēc Pirmā pasaules kara uz dziedāšanu ļaudis mudināja Ogres salā dzīvojošais Herberts Landovskis – Ogres kora diriģents. Kad 1923. gadā nodibināja Ogres Kultūras veicināšanas biedrību, koris turpināja darboties biedrības ietvaros vietējās skolas skolotāju Teodora Spuriņa un Jāņa Putniņa vadībā.

No 1924. līdz 1934. gadam Ogrē tika sarīkoti seši Daugavpils rajona dziesmu svētki. Trešos dziesmu svētkus 1929. gadā ar savu klātbūtni pagodināja Valsts prezidents Gustavs Zemgals. Tieši šiem svētkiem Pārogre upes krastā Ogres Kultūras veicināšanas biedrība uzbūvēja koka estrādi. 1931. gada dziesmu svētkos piedalījās 1500 dalībnieku no 43 korjiem. Par kopkora diriģentiem aicināja komponistus Alfrēdu Kalniņu un Jāni Reinholdu.

20. gs. trīsdesmitajos gados Ogrē aktīvi darbojās 25 dažādas biedrības un organizācijas. Viena no ēkām, kas uzskatāma par nozīmīgu Ogres sabiedrisko organizāciju šūpuli, ir Kūrmāja. Ēkas pirmais īpašnieks Pauls Baumanis tajā atvēra pansionu un kafejnīcu, kur vakaros spēlēja vietējie mūziķi un bieži viesojušies mākslinieki no Rīgas. Trīsdesmito gadu otrajā pusē Kūrmāja kļuva par pilsētas sabiedriskās dzīves centru – šeit tika rīkoti dažādi pasākumi, koncerti un ballles.

Ļoti aktīva kultūras un sabiedriskā dzīve kopš 1929. gada ritējusi arī Apvienoto biedrību namā. Tur darbojās kinoteātris un pilsētas bibliotēka, notika Ogres biedrību un sabiedrisko organizāciju sēdes, dažādi pasākumi, ballles, koncerti un teātru izrādes. Ballles un teātra izrādes tradicionāli tika rīkotas Ziemassvētkos, Lieldienās un Vasarsvētkos. Vasarās Ogres biedrības teātra trupa un Pārogres labierīcības biedrība rīkoja brīvdabas teātra izrādes un muzikālus uzvedumus. Iestudējumos tika iesaistīts liels skaits dalībnieku no Ogres un tās apkārtnes – solisti, kori, muzikanti, Mūzikas biedrības orķestris Jāņa Putniņa vadībā, jātnieki ar zirgiem, kā arī profesionāli aktieri un dziedātāji no Rīgas.

Ogres tautas nams jeb Apvienoto biedrību nams Rīgas ielā 15, celts 1928. gadā. Nams kultūras vajadzībām tika izmantots arī 50 gadus pēc Otrā pasaules kara – sākotnēji kā Ogres rajona kultūras nams, vēlāk – Tautas nams. Šeit notikuši arī pirmie uzņemšanas eksāmeni Ogres mūzikas skolā un vairāki mūzikas skolas audzēkņu un pedagoģu koncerti

1937. gadā, kad Ogres sabiedriskajā dzīvē iestājās pagurums, saspārojās gan Ogres Brīvprātīgo ugunsdzēsēju biedrība, kas turpmākajās vasarās izrādīja lugu uzvedumus, gan vietējā aizsargu organizācija. Tās rīcībā bija apkārtņē labākais pūtēju orķestris (kapelmeistars E. Einis), kas kuplināja svarīgākos sabiedriskos pasākumus. Savukārt Ogres kora vadību pārņēma Ogres sešgadīgās pamatskolas pārzinis Jānis Vilipsons, un koris kļuva par Ogres pamatskolas kori. 1938. gadā koris piedalījies IX Latvijas vispārējos dziesmu svētkos. Plašākais 1939. gada kultūras dzīves pasākums ir Ogres apkārtnes bērnu svētki ar koru, vingrotāju un dejotāju piedalīšanos, kā arī aizsargu organizācijas rīkotais koncerts ar sava orķestra un Rīgas dziedoņu Tāša Matīša, Annas Ludiņas, Aleksandra Kortāna piedalīšanos

1939. gadā, pēc līguma ar Padomju Savienību noslēgšanas par militārajām bāzēm Latvijas teritorijā, liela daļa Ogres inteliģences izceļoja kopā ar baltvāciešiem, bet citi – tika deportēti un gāja bojā Padomju Savienībā.

Sarkanā armija Ogrē ienāca 1944. gada oktobrī, pilsētā atstājot krievu armijas daļas. Otrajā pasaules karā Ogrē cieta maz: bija saspridzināts dzelzceļa tilts, dzirnavas un daži rūpniecības uzņēmumi. Pēc šaurusliežu dzelzceļa likvidēšanas par kokmateriālu galveno transportēšanas ceļu kļuva Ogres upe. Tās lejteces ieleju izpostīja virs Daugavas uzceltie aizsprosti, kas tika būvēti, lai apgrūtinātu upes forsēšanu un radītu iespēju izraisīt mākslīgus plūdus, aizsprostus uzspridzinot. Pilsētiņa bija maza, bet iedzīvotāju vairāk kā pirms kara. Ogres septiņgadīgā skola bija vienīgā skola pilsētā. Tajā mācījās latviešu, baltkrievu, krievu un ukraiņu bērni, kuru vecāki Ogrē bija palikuši pēc kara vai pārvietoti pēc vāciešu pavēles kara laikā. Cilvēki dzīvoja pusbadā, bet elektrība tika pieslēgta tikai pēc Ķeguma HES atjaunošanas 1947. gadā.

Pēc kara sākās pilsētas pārveidošana atbilstoši padomju sabiedriskajai iekārtai. 1947. gadā Ogrē kļuva par apriņķa centru, 1950. gadā Ogres apriņķi pārdēvēja par rajonu, un Ogrē kļuva par administratīvā rajona centru. Industrializācijas rezultātā Ogrē zaudēja kūrortpilsētas nozīmi un kļuva par rūpniecības centru ar iedzīvotāju skaitam neatbilstošu infrastruktūru.

Pagriezienu punktu iezīmēja 1959. gads, kad pilsētā, kuras iedzīvotāju skaits bija sasniedzis 7,5 tūkstošus, sākās pilsētas infrastruktūras uzlabošana: tika atklāts Rīgas – Pārogres elektrificētais dzelzceļa posms un kinoteātris Ogres, tika būvēts universālveikals, jauni dzīvojamie nami Oktobra (tagad – Grīvas) prospektā un Ogres vidusskolas ēka. Ogres rajona darbaļaužu deputātu Padomes izpilžu komiteja, pamatojoties uz Ogres pilsētā un rajonā dzīvojošo darbaļaužu iesniegumiem, 1959. gada 22. septembrī nolēma lūgt Latvijas PSR Kultūras ministriju atvērt mūzikas skolu Ogres pilsētā. Par ministrijas akceptu skolas atvēršanai liecina toreizējā kultūras ministra Voldemāra Kalpiņa 1960. gada 13. augustā parakstīta pavēle. Tajā sacīts: atvērt Ogres pilsētā bērnu mūzikas skolu sākot ar 1960. gada 15. augustu, apstiprināt mūzikas skolai štatus un piešķirt līdzekļus skolas uzturēšanai Ogres rajona Izpilžu komitejai no vietējā budžeta.

1960. gada 1. septembrī, vidusskolai pārceloties uz jaunām telpām, Brīvības ielas (toreiz – Revolūcijas ielas) 11 namā turpināja darboties Ogres vakara maiņu vidusskola, bet darbību uzsāka Ogres mūzikas skola – toreiz pirmā mācību iestāde Ogres rajonā, kur varēja apgūt muzikālās izglītības pamatus.

Ēka Brīvības ielā 11, kur Ogres mūzikas skola darbojās no 1960. gada septembra līdz 1964. gada decembrim. Ēka celta 1926. gadā; sākotnēji tajā atradās viesnīca un restorāns, bet 1. stāvā – dažādi veikali. 1928. gadā ēku atpirka Ogres pilsētas valde. Pēc pārbūves darbiem, tajā uz neilgu laiku izvietojās pilsētas valde, bet 1929. gadā darbību sāka Ogres sešgadīgā pamatskola. 1937. gada 19. augustā skolu apmeklēja Latvijas Valsts prezidents Kārlis Ulmanis. Mācības skolā turpinājās arī pēc Otrā pasaules kara. Kopš 1991. gada ēkā darbojas Ogres mākslas skola

OGRES MŪZIKAS SKOLAS DARBĪBAS PIRMIE 30 GADI

„Kā jau katrā jaunā pasākumā, arī mūzikas skolas organizēšanā bija daudz dažādu rūpju – nebija telpu, nebija inventāra, nebija vēl arī skolotāju, nebija nekā, izņemot ministrijas atļauju un lielo pulku bērnu, kuriem ļoti gribējās iemācīties spēlēt klavieres, vijoli vai akordeonu,” savās atmiņās rakstījusi Ogres mūzikas skolas pirmā direktore Anela Mizovska. „Skolu organizējām kopā ar Adu Jurjāni. Telpu vēl nebija, toties Kultūras ministrija uzdāvināja mums klavieres, ko pagaidām novietojām kultūras nama telpās.”

1960. gadā mācības uzsāka arī pedagoģes Adas Jurjānes bērni – Andris un Daina, kā arī skolas visjaunākā audzēkne, Ogres mūzikas skolas direktores meita Maija Mizovska (tagad – Maija Bogdanova, Ogres mūzikas skolas klavierspēles pedagoģe)

No labās: Anela Mizovska (1921–1974), Ogres mūzikas skolas direktore no 1960. līdz 1963. gadam, mūzikas teorijas pedagoģe līdz 1974. gadam un Ada Jurjāne (1923–2003), Ogres mūzikas skolas klavierspēles pedagoģe no 1960. līdz 1968. gadam

1960. gada 20. augustā darbā tika pieņemti pedagogi, no 22. līdz 25. augustam notika uzņemšanas eksāmeni, kuros ieradās ap 70 bērnu ar un bez priekšzināšanām. Mūzikas skolas darbības uzsākšanai nepieciešamās mēbeles un otras klavieres aizdeva Ogres vidusskola, bet vēlāk par mūzikas skolai piešķirtajiem naudas līdzekļiem tika iegādāti akordeoni, magnetofons, skaņu plašu atskaņotājs un plātes, nedaudz nošu partitūru, kā arī rakstāmgalds, skapis un krēslī.

3. septembrī, sestdienā notika mūzikas skolas atklāšana. Koncertā piedalījās audzēkņi, kuri pirms tam bija mācījušies mūzikas skolās Rīgā, bet pēc atklāšanas skolēni iepazinās ar pedagogiem un mācību stundu plānu.

Lai gan Kultūras ministrija bija atļāvusi mūzikas skolā uzņemt tikai 25 audzēkņus, 1960./61. m. g. Ogres mūzikas skolā kopā ar pārnācējiem no citām skolām mācījās 31 audzēkņis: klavieru klasē – 18 (pedagogi Ada Jurjāne un Mollīja Reizniece), vijoles klasē – 5 (ped. Ieva Gordone, no otrā pusgada – Valērija Ļisina), akordeona klasē – 8 (ped. Antons Bosoligo). Mūzikas teoriju mācīja Anela Mizovska. Tika izveidota arī sagatavošanas klase un vakara nodaļa.

Mācības notika mūzikas skolai atvēlētajās telpās: „Viena telpa bija otrajā stāvā, otra – trešajā. Otrā stāva telpa bija gan klase, gan direktora kabinets, gan skolotāju istaba. Tur mēs novietojām mūsu vienīgās klavieres. (...) Otrās klavieres atradās trešā stāva telpā. Mēs varējām izmantot arī vidusskolas zāli svinīgiem aktiem, audzēkņu vakariem un koncertiem. Lielā zāle atradās pirmajā stāvā, un tikai ļoti svarīgos gadījumos nesām savas klavieres no otrā stāva lejā. Klavieres bija smagas, to nonešanai bija vajadzīgi vismaz seši, septiņi cilvēki no vecāku komitejas. Audzēkņu vakari notika otrā stāva zālē, uz kuru pa gaiteni klavieres varējām vienkārši aizstumt, jo tām apakšējos stūros bija mazi veltnīši,” rakstījusi Anela Mizovska.

Mācību process tika organizēts divās maiņās – mazie bērni mācījās no rīta, lielākie – pēcpusdienā un vakarā. Audzēkņiem bez specialitātes notika arī ansambļa, „lasīšanas no lapas” un mūzikas teorijas stundas.

Ada Jurjāne, atceroties pirmos darba gadus mūzikas skolā, atzina, ka, lai gan bijis ļoti grūti strādāt šaurībā, pedagogu kolektīva vienīgā darba un dzīves, pat attiecību mēraukla bijusi audzēkņu intereses: „Katru skolēnu pazinām ļoti vispusīgi, katrā centāmiem saskatīt personību, un varbūt taisni tādēļ, kaut arī mūsu pašu zināšanas un pieredze bija visai mazas, no šiem pirmajiem audzēkņiem samērā daudzi šodien ir mūziķi un mūzikas pedagogi.”

Jāatzīmē, ka skolas svinīgo atklāšanu un grūtības mācību darba organizēšanā atspoguļoja arī toreizējā Ogres rajona vienīgajā laikrakstā Padomju Ceļš. Taču laikā no 1961. gada līdz 1965. gada vidum mūzikas skola laikrakstā netiek pieminēta. Arī kultūras dzīvi Ogrē atspoguļo tikai atsevišķas publikācijas: tiek sniegtas ziņas par Ogres kultūras nama jauktā kora dibināšanu 1961. gada rudenī (diriģents Romualds Gibners), tiek pieminēts estrādes un pūtēju orķestris, ko vada Voldemārs Putniņš, tiek informēts par Rīgas mākslinieku vieskoncertiem. 1962. gadā kultūras nama direktors A. Pāže secina, ka mākslinieciskā pašdarbība ir zemā līmenī, tāpēc esot jāatjauno deju kolektīvs, jauktais koris, sieviešu un vīru vokālie ansambļi, vokālā un bērnu baleta studijas, pūtēju orķestris, aģitbrigāde, dziesmu un deju un jauniešu drāmas ansambļi, kultūras darbinieku skola, dramatiskais pulciņš, daiļlasītāju pulciņš, izšūšanas pulciņi u. c.

Par mūzikas skolas iesaistīšanos Ogres kultūras dzīvē – sagatavošanas un vakara kursu audzēkņu koncertu 1961. gada pavasarī kopā ar kultūras nama baleta studijas audzēkņiem, kā arī par skolotāju un vecāko klašu audzēkņu piedalīšanos Krievu literatūras un mākslas nedēļai veltītajos koncertos 1963. gada februārī, martā Ogres vidusskolā un kultūras namā, – liecina Anelas Mizovskas atmiņas un rakstītās pavēles. Veselības dēļ pedantiskā un stingrā Anela Mizovska par direktori nostrādāja tikai trīs gadus. Tomēr viņas iedibinātās pedagoģiskās un mākslinieciskās darbības tradīcijas Ogres mūzikas skolā saglabājušās līdz mūsdienām.

Ogres mūzikas skolas izlaidums 1964. gada maijā

No kreisās: Leons Amoliņš, Ogres mūzikas skolas direktors no 1963. gada augusta līdz 1964. gada decembrim, Evalds Sīka, Ogres mūzikas skolas direktors no 1964. gada decembra līdz 1970. gada februārim, akordeona spēles pedagogs no 1961. līdz 1970. gadam, Gunta Freimane (bij. Jakobšone), Ogres mūzikas skolas direktore no 1970. gada 16. februāra līdz 1978. gada 1. oktobrim, klavierspēles pedagoge no 1961. līdz 2010. gadam, Renāte Medne (bij. Griķe), klavierspēles pedagoge no 1962. līdz 1970. gadam, Valērija Ļisina, vijolspēles pedagoge no 1961. līdz 1965. gadam

Direktora Leona Amoliņa vadībā 1963. gada septembrī darbību uzsāka pūšaminstrumentu klase (ped. Juris Kalniņš). 1964. gada aprīlī Izoldas Bukoldes un Guntas Freimanes audzēkņi ar labiem panākumiem piedalījās Latvijas Rietumu reģiona mūzikas skolu klavieru klases audzēkņu konkursā Tukumā. 1964. gada oktobrī tika izveidota Pļaviņu HES vakara nodaļa jaunuzceltajā Pētera Stučkas strādnieku ciematā Aizkrauklē (tās vadītāja – Ruta Ziemele), bet mūzikas skolas darbībai Ogrē tika piešķirtas patstāvīgas telpas – ēka Meža prospektā 6. Pārceļšanās uz mūzikas skolas vajadzībām pārbūvēto ēku notika 1964. gada decembrī, kad par direktoru sāka strādāt Ēvalds Sīka, pirms tam – akordeona nodaļas pedagogs.

1965. gada pavasarī mūzikas skolas audzēkņi piedalījās konkursos Ogrē un reģionālajā konkursā Jelgavā, bet Valērijas Ļisinas vijoles klases audzēkne Anda Lesiņa – republikas konkursā. Par sekmīgu piedalīšanos konkursos 15 labākajiem audzēkņiem skolas direktors dāvāja grāmatas. Savukārt rajona laikrakstā tika publicēts Ogres mūzikas skolas pastāvēšanas vēsturē pirmais paziņojums par jaunu audzēkņu uzņemšanu, kurā tika ziņots, ka mūzikas skolā, pēc pārbaudījumu izturēšanas, klavieru un vijoles spēli varot sākt mācīties bērni no 7 gadu vecuma. Tie, kuriem ir desmit līdz trīspadsmit gadu,

varot mācīties akordeona, čella, kontrabasa un pūšaminstrumentu (klarnetes, trompetes, trombona, mežraga) spēli. Mācību maksa – 48 rubļi gadā. Darbojas arī sagatavošanas klase.

Rajona laikrakstā tiek sniegtas ziņas arī par Ogres rajona kultūras dzīvi, kurā aktivitāti izraisījusi gatavošanās Padomju Latvijas 25. gadadienai: 1965. gadā rajona Dziesmu un deju svētkos piedalījās 19 kori, 12 deju kolektīvi un 5 pūtēju orķestri, bet republikas Dziesmu un deju svētkos Rīgā no Ogres rajona – 7 kori, 3 deju kolektīvi un 12 pūtēju orķestri ar 440 dalībniekiem. Ogrē uzcelta estrāde ar 10 000 skatītāju vietām. Kultūras namā darbojas 25 pulciņi; dramatiskais kolektīvs sniedzis 62 izrādes, 28 koncertus, sagatavojis 15 tematiskus vakarus. Savukārt Ēvalds Sīka norāda, ka mūzikas skolas pedagogi strādā arī kultūras namā un piedalās pasākumos, taču varētu darīt vēl vairāk, un ziņo par ieceri organizēt sabiedrisko mūzikas vidusskolu kultūras darbiniekiem, kā arī par Pļaviņu HES vakara nodafu, kas reorganizēta par Ogres mūzikas skolas filiāli.

Ēvalda Sīkas vadībā 1966. gada decembrī Ogrē darbību uzsāka čella klase (ped. Gerda Zemīte), bet 1968. gada septembrī – sitaminstrumentu klase (ped. Alberts Vilcāns). Aizsākās pieredzes apmaiņas braucieni uz citām mūzikas skolām un pedagogu dalība zinātniskās konferencēs. Ar referātu Relatīvās nošu lasīšanas metodes pielietošana vispārīzglītojošās un bērnu mūzikas skolās konferencē Tallinā 1967. gada martā uzstājās Anela Mizovska. Savukārt pirmā Ogres mūzikas skolas filiāle, tagadējā Pētera Barisona Aizkraukles mūzikas skola, 1967. gada 1. aprīlī līdz ar Stučkas (vēlāk – Aizkraukles) rajona izveidošanu uzsāka darbību kā patstāvīga mācību iestāde Baibas Rogales vadībā.

Direktores Guntas Freimanis vadībā Ogres mūzikas skolā notika ne tikai skolas audzēkņu aktīva gatavošana dalībai dažādos konkursos, bet arī plaša audzēkņu un pedagogu koncertdarbība kultūras namos, uzņēmumos, sanatorijās, skolās un bērnu dārzos.

Pedagogi un audzēkņi bija Ogres rajona kultūras nama Tautas pūtēju orķestra Horizonts dalībnieki; pedagogi dziedāja vokālajā ansambļi Akolāda, piedalījās pašdarbības kolektīvu skatēs žūrijas komisijas darbā, strādāja par koncertmeistariem un pašdarbības kolektīvu vadītājiem, kā arī par klavieru un akordeona pulciņu vadītājiem. Ogres rajona kultūras namā notika arī nozīmīgākie Ogres mūzikas skolas pasākumi: Ludviga van Bēthovena 200. dzimšanas dienas atcerei veltītie konkursi un koncerts (1970), skolas desmit darba gadu jubilejas koncerti (1971), krievu kultūras dekādei veltīts koncerts (1971), padomju valsts svētkiem veltītie padomju komponistu skaņdarbu konkursi, koncerti un lekciju cikli, kā arī aģitbrigāžu dalība svinīgajās sēdēs (1972., 1977.).

Rezultatīva bijusi klavieru un pūšaminstrumentu nodafu audzēkņu dalība reģionālajā konkursā Jūrmalā (1970), solfedžo olimpiādē Rīgā (1972). Republikas konkursos Daugavpilī piedalījušies pūšaminstrumentu ansambļi (1971) un stīgu ansambļi (1971., 1974.), bet Ventspilī – akordeonisti (1972., 1975.). Republikas stīgu instrumentu izpildītāju konkursā Jelgavā piedalījušies vijoles klases audzēkne Ina Miņķo (1975). 1974. gadā skolas audzēkņi piedalījās komponistu E. Dārziņa,

D. Šostakoviča un E. Melngaiša atcerei veiktajos konkursos un stīgu ansambļu skatē Rīgā, kā arī koncertā E. Dārziņa mūzikas vidusskolā.

Skolas darbības kvalitātes apliecinājums bija tās iekļaušana E. Dārziņa mūzikas vidusskolas reģionā. 1976./77. m. g., kad tika uzsākta sadarbība ar E. Dārziņa mūzikas vidusskolu – mūzikas skolas metodiskā darba koordinatori, Ogres mūzikas skolā mācījās 209 audzēkņi un strādāja 26 pedagogi. Direktora vietas izpildītāja bija klavierspēles pedagoģe Regīna Furmančuka, bet mācību darbu kopš 1972. gada janvāra vadīja Briģita Zīmele, akordeona spēles pedagoģe.

Ogres mūzikas skolas kolektīvs 1980. gadā

1. rindā no kreisās: Tatjana Januševska, Valentīna Pošikarpova, Adele Baltā, Zita Krūmiņa – Ogres mūzikas skolas direktora vietniece mācību darbā kopš 1980. gada septembra, Guntis Pšavnieks – Ogres mūzikas skolas direktors no 1978. gada 1. oktobra līdz 2010. gada 1. septembrim, Ilona Ludīka, Larisa Krašutska, Ludmila Kocova. 2. rindā no kreisās: Dainis Saliņš, Raisa Ševšefova, Līga Catlaka, Rūta Jurgenberga, Maija Bogdanova, Elga Kļiņa, Tatjana Trubicina, Maija Vimbuļe. 3. rindā no kreisās: Vija Norkvesta, Dimitrijs Grozovs, Juris Pavlovskis, Gunārs Kļaviņš, Juris Kalniņš, Alīna Kovaļova, Iveta Stjpiņa, Izolda Jukumsone

Mūzikas skolas pušaminstrumentu nodaļas audzēkņi, pedagogs Dainis Saliņš (trešais no kreisās) un skolas direktors Guntis Pšavnieks (trešais no labās) 1988. gadā pie ēkas Meža prospektā 6, kur mūzikas skola darbojās no 1964. gada decembra līdz 1991. gada septembrim.

1981. gada martā ar vairākiem koncertiem tika atzīmēta skolas 20. darba gadu jubileja, bet 1986. gada aprīlī – 25. jubileja. Mūzikas skolas jaunajam direktoram Guntim Pšavniekam un direktora vietniecei mācību darbā Zitai Krūmiņai svētkos bija ar ko lepoties – pedagogu darbības kvalitāti apliecināja 1979. gadā skolas audzēkņu iegūtie vairāki pirmās, otrās un trešās pakāpes laureātu diplomi Alfrēda Kalniņa 100. dzimšanas dienas atcerei veltītajā pianistu konkursā Jūrmalā, gan panākumi IV Republikas mūzikas skolu konkursā, gan sagatavošanas klases ansambļa (ped. Maija Vimbuļe) iegūtā 2. vieta televīzijas konkursā Ko tu proti?. 1977./78. m. g. skolas audzēkne Ligita Trifonova ar savām kompozīcijām bija saņēmusi komponista Ģederta Ramana personisko atzinību un piemiņas velti.

1981. gadā Adeles Baltās un Rūtas Jurgenbergas 5. klases audzēknes Ginta Ivsiņa un Iveta Strauja bija ieguvušas 2. vietu, bet 6. klases audzēkņi Andris Amoliņš un Indra Vāne – 4. vietu Jurjānu Andreja 125. jubilejas piemiņai veltītajā republikas konkursā. 1986. gada aprīlī skolas pūtēju orķestris (ped. Ziedonis Puķītis) ieguva 1. vietu republikas mūzikas skolu pūtēju orķestru pirmajā konkursskatē Gulbenē.

Bija iegūta pirmā pieredze republikas mēroga pasākumu rīkošanā – 1982. gada 3. aprīlī Ogres mūzikas skola ar Kultūras ministrijas atbalstu organizēja pirmo **Starpreģionālo mūzikas skolu konkursfestivālu**, kurā piedalījās pārstāvji no katras republikas vidusskolas reģiona: Talsu, Dobeles, Gulbenes, Krāslavas, Kuldīgas, Limbažu un Ogres mūzikas skolas. No Ogres mūzikas skolas audzēkņiem diplomu ieguva Natālijas Pisarevas 5. akordeona klases audzēkne Daina Laizāne. Konkursa laureātu koncertā uzstājās arī skolas pedagogu kameransambļis (Dainis Saliņš, Gunārs Kļaviņš, Juris Pavlovskis, Maija Vimbuļe).

Teorijas nodaļas ietvaros 1984. gada rudenī mūzikas skolā sāka darbību **kompozīcijas klase** (ped. Vineta Līce) un **Ogres mūzikas skolas audzēkņu koris** (ped. Līga Dziedātāja) – pirmasākums 1987. gadā dibinātajai **kora klasei**. Teorijas nodaļas rosību apliecināja arī ikgadējie pasākumi: K. Baumaņa, J. Cimzes, J. Vītola, E. Melngaiša, brāļu Mediņu, P. Čaikovska, D. Šostakoviča, J. S. Bahā, G. F. Hendefa atcerei veltītās viktorīnas un muzikālās pēcpusdienas, kā arī folkloras pēcpusdienas un braucieni uz muzejiem. Pasākumos tika iesaistīti visu nodaļu audzēkņi, skolas koris un folkloras draugu kopa. Savukārt kompozīcijas klases jaunrades vakaros piedalījušies gan komponisti Imants Zemzaris un Maija Einfelde, gan Aizkraukles mūzikas skolas un E. Dārziņa mūzikas vidusskolas pārstāvji. Mūzikas skola sadarbojās arī ar Jāzepa Vītola Latvijas Valsts konservatorijas profesoriem un pasniedzējiem, Šaušu bērnu mūzikas skolu un Rīgas 3. bērnu mūzikas skolu, kā arī ar Ogres bērnu klubu Rūķītis.

Skolas jubilejām veltītajās publikācijās tiek atzīmēts, ka skolas pedagogu sabiedriskā aktivitāte bagātina Ogres rajona kultūras dzīvi. Par to liecinot arī mākslinieciskās pašdarbības kolektīvu un vadītāju sastāvs: rajona skolotāju kori diriģē Guntis Pļavnieks, Ķeguma un Lēdmanes astoņgadīgās skolas, padomju saimniecības Ogre lauku kapelas, pūtēju orķestru vadītāji ir mūzikas skolas pedagogi, bet kolektīva sastāvu veido skolas audzēkņi.

Jāatzīmē, ka 20. gs. astoņdesmito gadu vidū, kad Ogres iedzīvotāju skaits bija sasniedzis 30 tūkstošus, Ogres rajona kultūras namā darbojās 37 mākslinieciskās pašdarbības kolektīvi, tai skaitā 6 tautas kolektīvi, kas viesojās ar koncertiem un izstādēm Latvijas rajonos un tālu aiz valsts robežām. Bija iedibinātas daudzveidīgas tradīcijas un izveidojusies sadarbība ar lauku kopsaimniecību un uzņēmumu vadītājiem. Ogres rajona kultūras nama vadītājas Vilmas Milleres vadītajos klubos Maizei kalpot un Dzīvei līdzī darbojās ap 500 ogrēniešu. Ogres estrādē notiekošie pasākumi pulcējuši ap 10 000 apmeklētāju. Sava kultūras centrs bija arī Ogres trikotāžas kombinātā strādājošajiem. Bet kopš 1988. gada par iedzīvotāju atpūtu un garīgo interešu apmierināšanu gādāja arī jaunuzbūvētais Ogres kultūras nams – tagadējais Ogres novada Kultūras centrs.

Arī mūzikas skolas ēka jau sen bija kļuvusi par nepiemērotu mūzikas skolas darbam, jo gadu gaitā Ogres mūzikas skola bija izaugusi par vienu no lielākajām republikā. Statistika liecina, ka 1982. gadā skolā mācījās 250 audzēkņu un strādāja 40 pedagogu (10 no tiem – skolas absolventi), 1986. gadā mācījās 360 audzēkņu un strādāja 58 pedagogu (16 no tiem – skolas absolventi un bijušie audzēkņi), bet 1989. gadā – 470 audzēkņu (visā Latvijā – apmēram 13 000). 1982. gada augustā darbību bija sākusi mūzikas skolas filiāle Lēdmanē, 1984. gada rudenī – mācību punkts Jumpravas vidusskolas telpās, un 1985. gada rudenī – filiāle Madlienā. Pūtējiem nodarbības notika arī Birzgalē. 1989. gada 31. augustā, apvienojot Lēdmanes un Madlienas filiāles, darbību sāka Madlienas mūzikas skola Ingas Almanes vadībā. 1990. gada 31. augustā mācību darba organizēšana un vadīšana Ogres mūzikas skolas mācību punktos Jumpravā un Birzgalē tika uzticēta Dainim Saliņam.

1990. gadā Ogres mūzikas skolas audzēkņi piecos mācību gados varēja apgūt pūšaminstrumentu (flautas, klarnetes, fagota, mežraga, trombona, trompetes, tenora, saksofona) spēli, sitaminstrumentu (bungas, ksilofons) spēli un akordeona spēli. 7 gadus bija jāmācās klavieru klasē, stīgu instrumentu klasē (vijole, čells) un kora klasē. Paralēli specialitātei audzēkņi apguva solfedžo un mūzikas literatūru, iemaņas ansambļa muzicēšanā un klavierspēli. Muzicēšanas prasmi audzēkņi komisijai parādīja ieskaīšu un mācību koncertu veidā divas reizes mācību gadā; vērtētāju vidū bija arī E. Dārziņa mūzikas vidusskolas pārstāvji. Labākie audzēkņi piedalījās atklātos koncertos, konkursos un skatēs. Mācības notika latviešu un krievu valodā. Skolas maksa joprojām bija 48 rubļi gadā.

OGRES MŪZIKAS SKOLAS DARBĪBA NEATKARĪGĀ LATVIJĀ

1991. gada rudens iezīmīgs ar Ogres mūzikas skolas turpmāko darbību jaunās telpās – bijušās komunistiskās partijas rajona komitejas ēkā Brīvības ielā 50, kur no 1988. gada mūzikas skola īrēja dažas telpas.

Pirms ēkas nodošanas mūzikas skolas rīcībā ar laikraksta Ogres Vēstis starpniecību tika asi diskutēts par sarkanās mājas turpmāko izmantojumu. Ar avīzes starpniecību pie rajona un pilsētas vadības un sabiedrības ar lūgumu – atdot ēku Ogres mūzikas skolai, mūzikas skolas vecāku vārdā griezās Lidija Zviedre. Viņas meitas – Regīna un Ilona – daudzkārt bija pārstāvējušas skolu dažādos konkursos, bet 1990. gada pavasarī Baumaņu Kārlim veltītajā kompozīciju konkursā Limbažos bija ieguvušas galvenās godalgas. Ēkas nodošanu Ogres mūzikas skolas rīcībā atbalstīja ne tikai mūzikas skolas audzēkņu vecāki, bet arī Ogres rajona skolotāji, rajona tautas deputātu padomes kultūras, izglītības un sporta pastāvīgā komisija. Ogres novada kultūrvēsturiskā mantojuma fonda priekšsēdētāja vietniece Vita Rinkeviča aicināja Ogres rajona un pilsētas tautas deputātus pierādīt, ka vara reāli pāriet tautas rokās, parādīt tālredzību un inteligenci ēkas turpmākā likteņa atrisināšanā.

„Mūzika, dziesmas un bērnu balsis palīdzēs mums ātrāk izkļiedēt nelabvēlīgo auru, kas mājāja ap šo ēku un tajā,” norādīja laikraksta Ogres Vēstis korespondente Līga Treznovska.

Kad 29. augustā Ogres rajona Tautas deputātu padomes prezidija ārkārtas sēdē tiek pieņemts lēmums – ēku nodot Ogres pilsētas valdes īpašumā pilsētas valdes, sabiedrisko organizāciju vai mūzikas skolas izvietojšanai, ar laikraksta starpniecību mūzikas skolas direktors pedagogu vārdā lūdz Ogres pilsētas un Ogres rajona iedzīvotāju atbalstu. Guntis Pļavnieks uzsver, ka visi Ogres iedzīvotāji nezina, ka mūzikas skolā mācās ap 400 audzēkņu un strādā 70 pedagogu, ka lielākā telpa skolā ir zāle 30 m² platībā, ka nav ne skolotāju istabas, ne telpas, kur uzkavēties vecākiem, ka nodarbības notiek gan direktora kabinetā, gan skolas bibliotēkā un ģērbtuvē, gan pilsētas vidusskolu telpās un zaļajā mājā Ogres upes krastā. Tomēr, strādājot šādos apstākļos, Ogres mūzikas skola ir republikas labāko skolu skaitā. Skolas direktors atzīmē, ka ēkas Brīvības ielā 50 plānojums līdzinās jau 10 gadus topošajam jaunas mūzikas skolas ēkas celtniecības projektam, un izdevīgs ir arī tās ģeogrāfiskais novietojums; mūzikas skola varētu kļūt par Ogres mazo filharmoniju. Mūzikas skolas pedagogi izsaka savu attieksmi arī mītiņā pie kultūras nama un pilsētas valdes ēkas Ogres rajona deputātu sēdes laikā 5. septembrī, un deputāti nolemj ēku nodot lietošanā mūzikas skolai. Savukārt bijusī mūzikas skolas ēka tiek nodota dažādu biedrību un sabiedrisko organizāciju rīcībā. Ogres mūzikas skolas audzēkņi un pedagogi uz jaunajām telpām pārceļas septembra beigās, oktobra sākumā.

1991. gada 26. oktobrī (sestdienā) notiek svinīgs skolas atklāšanas pasākums. Skola saņem arī mācītāja svētību, bet skolas zālē notiek audzēkņu, pedagogu un skolas bijušo audzēkņu – Latvijas Mūzikas akadēmijas studentu koncerts. Apsveicēju plašajā pulkā ir arī citu mūzikas skolu pārstāvji un viesi no Anglijas. Svinīgajā pasākumā skolas kolektīvs pateicas visiem par atbalstu un palīdzību, bet īpaši Ē. Zaķim, G. Vilnītim, L. Sokolovai, L. Treznovskai, K. Liepiņam, J. Feņukam, I. Ignatānam un P. Aufmanim.

1991. gadā darbību uzsāka arī **Ogres mākslas skola**, tika izveidota Ogres mūzikas skolas filiāle **Birzgalē**, kurā 1. septembrī mācības uzsāka audzēkņi pūšaminstrumentu un klavieru nodaļās. Pēc diviem gadiem – 1993. gada 1. septembrī – tika izveidota **Birzgales mūzikas skola**. Par tās direktoru tika iecelts Laimonis Paukšte. 1996. gada 1. septembrī Ogres mūzikas skolas filiālī Jumpravā pārveidoja par **Jumpravas mūzikas skolu**, un par tās direktoru kļuva Dainis Saliņš. Savukārt Ogres mūzikas skolas stīgu instrumentu nodaļu 1993. gada septembrī papildināja **ģitāras klase** (ped. Valērijs Cīrulis), bet 1994. gada septembrī – **Ogres mūzikas skolas kamerorķestris**, kas aktīvu koncertdarbību uzsāka jau 1992./93. m. g. kā audzēkņu un pedagogu stīgu instrumentu orķestris Gunta Pļavnieka vadībā.

Pēc Latvijas neatkarības atjaunošanas notika likumsakarīgas izmaiņas arī kultūrizglītības sistēmā un mācību programmās. Daudzu nozīmīgu kultūras pasākumu norises pakāpeniski tika pārceltas no Rīgas uz Latvijas novadiem.

Kultūras decentralizācijas procesa rezultātā nozīmīga kļuvusi mūzikas un mākslas skolu loma Latvijas novadu kultūras un sabiedriskajā dzīvē. To apliecina arī Ogres mūzikas skolas audzēkņi un pedagogi, kuri, gan kā solisti, gan ansambļu, orķestru un koru sastāvos, ik gadu piedalās 40 – 60 koncertos un pasākumos Latvijā un ārpus tās: dievnamos, kultūras namos, bibliotēkās un muzejos, sanatorijās, pansionātos un aprūpes namos, internātskolās un bērnu namos, vidusskolās un bērnudārzos, citās mūzikas skolās u. c.

Ogres un apkārtējo novadu kultūras dzīvē iesaistījušies visu nodaļu pedagogi, bet aktīvākie no viņiem – vijolnieces Viktorija Ivanova un Sandra Štrausa, pūšaminstrumentu spēles pedagogi, dažādu kolektīvu vadītāji – Dimitrijs Grozovs, Maigonis Makars, Dainis Saliņš, klarnetists Rūdolfs Putāns, sitaminstrumentu spēles pedagogs Modris Krūmiņš; pianisti – Irita Rasa, Gunta Trasūne, Sarmīte Reneslāce, Tatjana Januševska, Maija Bogdanova, Natālija Petrova; akordeona spēles pedagogi – Natālija Čurišina, Daina Laizāne; kordiriģenti – Līga Dziedātāja, Gunita Bičule, Daina Čudare, Marika Austruma, kā arī kordiriģents un skolas kamerorķestra diriģents Guntis Pļavnieks; teorijas nodaļas pedagogi, dažādu koru kolektīvu dziedātāji – Iveta Sproģe, Gunta Goiževska, Vineta Līce, Aina Pētersone, kā arī Tatjana Kiseļova, Ogres sv. Nikolaja Pareizticīgo draudzes kora diriģente.

Jau 1995. gada rudenī, kad Ogres mūzikas skola ar vairākiem koncertiem svinēja 35. jubileju, korespondente Konstance Kripēna secināja, ka „Skolas pedagogi godprātīgi pilda savu grūto un sarežģīto uzdevumu – panākt, lai mākslas vērtības un skaistuma izpratne kļūtu par pusaudžu dzīves nepieciešamību”.

1996./97. m. g. Ogres mūzikas skolā aizsākās vairākas jaunas tradīcijas. Rīgā notika Ogres mūzikas skolas skolotājas, komponistes Vinetas Līces pirmais autorkoncerts, par tradīciju kļuva *pedagogu dzīves jubileju atzīmēšana ar koncertiem*, ko ar savu solokoncertu aizsāka vijolspēles skolotāja Viktorija Ivanova. 1997./98. m. g. mūzikas skolas kolektīvi devās pirmajos koncertbraucienos ārpus Latvijas. Ogres sadraudzības pilsētā Hengelo (Nīderlandē) uzstājās skolas kamerorķestris Gunta Pļavnieka vadībā, bet Ogres mūzikas skolas vecāko klašu koris diriģentes Līgas Dziedātājas vadībā – Francijā. 1999. gadā tika iedibināta *Muzikālo svētdienu tradīcija* – katra mēneša pēdējā svētdienā notika audzēkņu un pedagogu koncerts. Bieži viesi šajos koncertos bija E. Dārziņa mūzikas vidusskolas audzēkņi un Mūzikas akadēmijas studenti. Savukārt teorijas nodaļa sāka organizēt regulārus operas un baleta izrāžu apmeklējumus, kā arī turpināja iesaistīt visu nodaļu audzēkņus viktorīnās, projektu darbos un tematiskās mācību ekskursijās.

2000. gadā laikrakstā Izglītība un Kultūra Ogres mūzikas skolas direktors un Latvijas Mūzikas mācību iestāžu vadītāju asociācijas domes pārstāvis Guntis Pļavnieks pauž bažas par mūzikas skolu turpmāko nākotni un atzīst, ka Ogres pilsētas domes atbalsts stimulē radošam darbam: skolā ir bibliotēka, strādā inženieris – elektronīķis, klavierskaņotājs, klavieru un pušaminstrumentu remontdarbnīca, skolā mācās 400 audzēkņu, tai skaitā ap 80 audzēkņu – no Ikšķiles. Guntis Pļavnieks uzsver, ka skolas pedagogu kolektīvs ir stabils, radošs un pieredzējis. Tomēr zemā atalgojuma dēļ no darba aizgājuši vairāki pedagogi, tai skaitā fagota spēles pedagogs, un varot aiziet arī citi, ja skolās nevarēs strādāt ar vidējo pedagogisko izglītību. 40 pedagogiem jau esot augstākā izglītība, bet 6 – vēl mācoties. Pedagogi esot ļoti dažādi: citi godprātīgi dara savu darbu, bet citi – aktīvi gatavo savus audzēkņus dalībai konkursos un festivālos.

Apliecinājums pedagogu darbības raksturojumam ir gan audzēkņu un kolektīvu dalība festivālos Limbažos, Saldū, Bolderājā, Dobelē un citur, gan Līgas Dziedātājas vadītā vecāko klašu kora panākumi: Atzinības raksts Latvijas Kultūras ministrijas mūzikas skolu koru valsts konkursā (1997./98. m. g.), Trīs bronzas medaļu diploms kora mūzikas festivālā Tampērē, Somijā (1999), sudraba medaļa un naudas prēmija par 1. vietu bērnu koru kategorijā VII starptautiskajā koru festivālā Orlando di Lasso Itālijā (2000). 2000. gadā koris pirmo reizi piedalījās Ogres rajona skolu jaunatnes dziesmu un deju svētkos un klajā laida savu pirmo albumu. Savukārt teorijas nodaļas rīkoto projektu nedēļu noslēdza kanonu konkurss un pasākums *Iepazīsim mūzikas instrumentus!*. 2000. gada aprīlī Ogrē pirmo reizi notika *akordeonistu festivāls Labam garastāvoklim*, kas turpmāk katru otro gadu pulcēja akordeonistus no visas Latvijas.

Notikumiem bagāti bijuši arī nākošie 21. gadsimta pirmie divi gadi. 2001. gada februāra sākumā notika Ogres mūzikas skolas 40. jubilejas koncerti. Svētkos ar Kultūrizglītības centra Atzinības rakstiem tika apbalvoti ilggadējie pedagogi: Raisa Ševšefova, Gunta Freimane, Adele Baltā un Līga Dziedātāja, bet LR Kultūras ministrijas Atzinības rakstu saņēma Guntis Pļavnieks un Dimitrijs Grozovs. 19. februārī mūzikas skolas audzēkņi koncertēja Vācijas Bundestāga delegācijai Vācijas vēstniecībā Rīgā.

Jaunas vēsmas Ogrē ienesa klavieru nodaļas vadītājas Guntas Freimanis lolojums – Amerikas klaviermūzikas festivāls, kas tika rīkots sadarbībā ar Latvijas klavierspēles skolotāju asociāciju. Festivālu, kurā piedalījās 24 mūzikas skolu 3. – 8. klašu audzēkņi no visas Latvijas, ar savu klātbūtni pagodināja ASV vēstnieks Latvijā – Viņa Ekseleņce Džeimss Holms, kā arī Ints Silīņš, bijušais ASV vēstnieks Latvijā.

2001. gadā valsts konkursa 3. kārtā atzinības rakstu ieguva Anetes Kalniņas flautas klases audzēkne Agnese Kuksa, vecāko klašu koris ieguva sudraba medaļas diplomu 8. starptautiskajā bērnu koru konkursā Budapeštā (Ungārija), bet 2002. gada aprīlī – koncertēja Madridē. Savukārt Lielbritānijas klaviermūzikas festivālu (2002), kurā piedalījās audzēkņi no 12 mūzikas skolām, ar savu klātbūtni pagodināja Lielbritānijas vēstnieks Latvijā Stīvens Nešs un festivāla patronese – Saeimas deputāte Vaira Paegle. 2002. gada vasarā Ogres mūzikas skolu un tajā notiekošo starptautisko jauno mūziķu nometni ar savu klātbūtni pagodināja arī eksprezidente Vaira Vīķe-Freiberga.

Jāatzīmē, ka kultūrizglītība Latvijā pēc neatkarības atgūšanas pastāvēja tikai *de facto*, – *de jure* tās darbību regulēja Izglītības likumā definētā interešu izglītības sadaļa. No 2002./03. m. g. republikas mūzikas skolas beidzot ieguvušas tām sen pienākušos statusu – profesionālās ievirzes izglītības iestādes, kurās pianisti, stādznieki un koristi mācās 8 gadus, bet akordeona, pūšaminstrumentu, sitaminstrumentu un ģitāras klases audzēkņi – 6 gadus.

Ogres mūzikas skolā tiek licencētas šādas izglītības programmas: kora klase, klavierspēle, vijolspēle, čella spēle, akordeona spēle, ģitāras, flautas, klarnetes, saksofona, mežraga, trompetes, trombona, tubas, sitaminstrumentu spēle. Blakus individuālajām nodarbībām grupu nodarbībās audzēkņi apgūst mūzikas teoriju un kolektīvās muzicēšanas prasmes ansambļos, orķestros, koros.

No 2002./03. līdz 2007./08. m. g. skolas audzēkņi piedalījušies koncertā Talants Latvijai Latviešu biedrības namā, bet klavieru klases audzēkņi ir vairākkārt uzstājušies koncertzālē Ave Sol. Savukārt skolas kamerorķestris viesojies Nīderlandē, kur kopā ar Hengelo mūzikas skolas orķestri ierakstījis albumu (2005). Ar koncertiem Ogres mūzikas skolas zālē atzīmētas gan pedagogu Guntas Trasūnes, Iļonas Ludikas un Maijas Bogdanovas jubilejas, gan skolas direktora Gunta Pļavnieka 60 gadu jubileja un skolas kamerorķestra darbības desmitgade (2003). Ogres mūzikas skolā tika rīkots Vidzemes reģiona mūzikas teorētisko mācību priekšmetu skolotāju seminārs, kurā atklātās stundas ar Ogres mūzikas skolas audzēkņiem vadīja gan JVLMA profesore Ilma Grauzdiņa, gan Ogres mūzikas skolas pedagoģe Gunta Goiževska (2004).

2005. gadā ar vairākiem koncertiem tika atzīmēta skolas 45. jubileja, un ar klavierspēles skolotājas Tatjanas Januševskas iniciatīvu tika aizsākta jauna tradīcija – skolas pedagogu, darbinieku un viņu bērnu un mazbērnu koncerti Savējie savējiem. Savukārt klavieru nodaļa, turpinot iesāktās tradīcijas klaviermūzikas repertuāra paplašināšanā, organizēja japāņu komponista Jošino Nakadas skaņdarbu konkursu. 2006. gadā P. Čaikovska klaviermūzikas izpildītāju konkursā ar labiem rezultātiem uzstājās Irēnas Ignatānes audzēkne Liene Griķīte, bet kameramūzikas konkursā Mārupē 3. pakāpes diplomu

klavieransambļu grupā saņēma Tatjanas Januševskas audzēknes Ieva Anna Bukolde un Ilze Skarbule, kura P. Čaikovska klaviermūzikas izpildītāju konkursā bija ieguvusi 3. vietu (2004).

Latvijas mūzikas skolu audzēkņu jaunrades valsts konkursā atzinību saņēma Vinetas Līces kompozīcijas klases audzēkņi Juliāne Oppelte un Vadīms Petrovs (2004), bet starptautiskajos jauno komponistu konkursos Tallinā atzinības rakstu saņēmis Raitis Višumovs, savukārt Zane Briška un Lelde Maija Līce – gan atzinību, gan 3. vietu (2005, 2006). Valsts konkursos atzinību saņēmusi Maigoņa Makara saksofona spēles audzēkne Aļina Kiškurno (2005), bet 3. vietu ieguvis Natālijas Čurišinas akordeona spēles audzēkņu ansamblis – Jeļizaveta Kazanceva, Viktorija Judicka un Hermanis Čurišins (2007).

Pirmos nozīmīgākos panākumus – 2. vietu Ogres rajona skolu koru skatē un pirmās pakāpes diplomu Pirmajā Latvijas izglītības iestāžu 2. – 4. klašu koru salidojumā Tauriņu balsis Tukumā 2006. gadā ieguva 2. – 4. klašu koris diriģentes Gunitas Bičules vadībā. Savukārt Līgas Dziedātājas vadītais mūzikas skolas vecāko klašu koris Cielaviņa ieguvis augstākās pakāpes diplomu Starptautiskā mūzikas konkursā Beļģijā (2004), uzstājies garīgās mūzikas koncertā Borges baznīcā Norvēģijā (2002./03. m. g.), kā arī Klamāras pilsētā Francijā (2006) un Somijā (2007).

„Esot tālu no mājām, tā pa īstam sākam apzināties Latviju, jo kaut ko novērtēt var tikai vai nu ar attāluma, vai ar laika distanci. Ja vēl klāt nāk apziņa, ka mūsu, latviešu, kora dziesma pasaulē tiek atzīta un cienīta, un tas ir daļēji arī mūsu nopelns, tad tas jau ir ceļš uz pilnību,” atzīst Līga Dziedātāja, kuras gatavoto etnogrāfisko kokļu skaņas kora klases audzēkņu izpildījumā bagātinājušas koncertus gan Latvijā, gan ārpus tās.

No 2007./08. m. g. Ogres mūzikas skola ir Vidzemes reģiona mūzikas skola, kuras metodisko mācību darbu koordinē Cēsu mūzikas vidusskola. Otrajā Jēkaba Graubiņa jauno pianistu konkursā Līvānos diplomu ieguva Elgas Klīpas audzēkne Laura Pļavniece (2008), bet pirmajā sitaminstrumentu spēles valsts konkursā Cēsīs 2. vietu ieguva Modra Krūmiņa audzēkņi: Kristiāns Kārklīņš (jaunākajā grupā), Artūrs Lazdiņš (vidējā grupā) (2009). Ogres mūzikas skolā notika pirmais Cēsu reģiona konkurss kora klašu audzēkņiem solodziedāšanā (2009), kura patrons bija LR Valsts prezidents Valdis Zatlers. Valsts konkursā solodziedāšanā 3. vietu finālā ieguva Gita Rebeka Dirveika (vokālā pedagoģe Gunita Bičule). Viņa arī – 1. vietas ieguvēja VI Jauno vokālistu konkursā Dziedu Dievmātei Aglonā un Rīgas Kultūras un mākslas centra Mazā Ģilde rīkotajā bērnu un jauniešu vokālistu konkursā Putna bērni (2009).

Koris Cielaviņa ieguvis 1. pakāpes diplomu Latvijas izglītības iestāžu 5. – 9. klašu koru konkursā Dziesmai būt Vidzemes novadā (2008), dziedājis konkursa laureātu koncertā Rīgā, piedalījies XXIV Vispārējos Dziesmu svētkos (2008), Ogres rajona skolu jaunatnes dziesmu un deju svētkos Rībēja zeme, dīmdēja debess Jumpravā (2008), Ogres rajona skolu Dziesmu un deju svētkos Ogrē (2009) un Latvijas mūzikas skolu koru konkursā Rīgā (2009). Koris Cielaviņa regulāri piedalījies arī dzejniekam Auseklim veltītajā Jaunrades dziesmu konkursa bērnu koriem Kas mēs bijām, būsīm, esam jauno

autoru dziesmu iestudējumā un atskaņošanā Alojā un Latviešu biedrības namā. Šajā konkursā no 2005. līdz 2010. gadam regulāri atzinības rakstus ieguvuši Vinetas Līces kompozīcijas klases audzēkņi: Sanita Elste, Justīne Bondare, Lelde Maija Līce, Inese Strautmane, Sintija Strautmane, Zane Briška, Raitis Višumovs, bet Gunda Miķelsone ieguvusi gan atzinību, gan 3. prēmiju (2006., 2007.). Laureātu koncertos Latviešu biedrības nama Zelta zālē ir izskanējušas Ineses Strautmanes, Sintijas Strautmanes, Raita Višumova un vairākkārt – Zanes Briškas un Gundas Miķelsones dziesmas. Raitis Višumovs un Zane Briška ieguvuši arī Latvijas Komponistu savienības atzinību (2009).

„Lai mazā sirsniņa atvērtos, tai jātuvojas soli pa solītim, un ir nepieciešams ne vien profesionālisms, bet arī milzīga pacietība un dvēseles miers. Jābūt ne vien prasīgam, bet arī labestīgam. Panākumi gūstami tikai tad, ja atrasts šis vidusceļš,“ atzinusi Raisa Ševšēlova, kura akordeona spēli pasniegusi jau no 1965. gada, bet akordeona nodaļu vadījusi līdz 2009. gadam.

2009./10. m. g. būtiskas izmaiņas mūzikas skolas darbībā izraisīja smagā ekonomiskā situācija valstī. Tika samazināts mācību stundu skaits, valdības pieņemto lēmumu dēļ no darba aizgāja pedagogi, kuri nozīmīgu mūžu daļu bija veltījuši Ogres mūzikas skolai, viņu vidū arī Raisa Ševšēlova, kompozīcijas klases pedagoģe Vineta Līce, kā arī Adele Baltā – teorijas nodaļas vadītāja, pedagoģe no 1963. gada. Tomēr priecē fakts, ka skolas labākās tradīcijas pastāv nu jau vairākās paaudzēs. No 1962. līdz 2010. gadam Ogres mūzikas skolu ir absolvējuši 1232 audzēkņi, un daudzi no viņiem ir pazīstami mūziķi, mūzikas skolotāji un citu profesiju pārstāvji. Liels ir audzēkņu skaits, kuru izglītības ceļā nozīmīgs posms bijusi Ogres mūzikas skola. Mūzikas skolā iegūtās zināšanas „neatņems neviena vara, neviens laupītājs; tā ir bagātība, ko nevar novērtēt naudā,“ uzsvērusi Gunta Freimane, kura klavierspēli mācījusi no 1961. gada līdz 2010. gada septembrim.

2010./11. m. g. – 50. jubilejas gadā – skolā strādā 32 pedagogi, viņu vidū arī deviņi maģistranti, bet 17 pedagogi ir Ogres mūzikas skolas bijušie audzēkņi. Skolā mācās ap 370 audzēkņu no Ogres, Ikšķīles, Ķeguma un Salaspils novadiem. Nodarbības notiek pirmskolas un sagatavošanas klases audzēkņiem. Skola piedāvā interešu izglītības programmas, lai mūzikas pamatus, dziedāšanu vai kāda instrumenta spēli varētu apgūt ikviens interesents bez vecuma ierobežojuma, jo mūzikas skolas dzīve nav tikai audzēkņu profesionālās darbības pamatu kaldināšana – izglītošana ir darbs, kas nes augļus nākotnē. „Skolas bijušie audzēkņi, esošie un tie, kuri vēl tikai būs mūsējie, savas dvēselītes ieskandina tā, lai visu turpmāko dzīvi paliktu daudzpusīgās skaņu mākslas bagātināti un, nešaubīgi, ir labākā sabiedrības daļa – spējīgi just, ir gatavi emocijām,“ uzskata stīgu instrumentu nodaļas vadītāja Viktorija Ivanova.

Skaista dāvana skolas 50. jubilejā ir gan jaunrades dziesmu konkursa noslēgumā izskanējušās Leldes Maijas Līces, Justīnes Bondares un Gundas Miķelsones dziesmas un Agneses Kalējas ģitāras spēles audzēknes Marijas Luīzes Višķeres iegūtā 2. vieta starptautiskajā klasisko ģitāristu video konkursā Viņņā, gan arī tradicionālie skolas audzēkņu, pedagoģu un absolventu koncerti 2010. gada oktobrī un novembrī un pedagoga Modra Krūmiņa un jaunā skolas direktora Artūra Manguļa Ogres mūzikas skolai veltītās dziesmas. Arī daudzveidīgās mūzikas skaņas, ko dzirdam, ienākot skolas plašajos gaitenēs, ir garantija Ogres mūzikas skolas ilgtermiņa nākotnei.

Šajās nošu līnijās esmu ierakstījis novēlējumu katram, kurš sevī jūt mūziķa garu - gan profesionālim, gan iesācējam, gan skolotājam, gan audzēknim, jo katrs, kurš kaut mazliet iepazīs mūziku, dod savu ieguldījumu pasaules harmonijas veidošanā.

Jauns laikmets nāk ar jaunu mūziku, jauniem stiliem un arī ar citādu mūzikas uztveri, bet, tā kā mūzikas skolas pamati, tomēr ir klasika, esmu pārliccināts, nākotnē mūsu skolā gana labi sadzīvos gan modernais, gan klasiskais, gan deja, gan teātris, veidojot mūsdienīgu, šim laikmetam atbilstošu muzikālo buķeti. Mācīties mūziku vienmēr ir bijis prestiži, un ceru, ka šī tendence tikai pastiprināsies!

Tevi uzrunā nošu līnijas,
Daļa pasaules, daļa dzīvības
Daļa Tavas un manas brīvības
Un kaut mazliet, bet tomēr no mūžības

Gaišākās domas tās kopā sauc
Notis ar laiku un skumjām jauc
Bet dvēseles stīgās tās pārvērst var
Ja dzirdi, ja dzirdi kā klusums skan

Piedz.

Domas sakārtos, sapņus izkrāsos,
jaunu spēku dos
Bet tev kaut mazliet, kaut vai tikai mazliet
pretī jāpaiet
Pasaulei šai pietrūkst katras balss,
kam sirds nošu līnijās

PP.

Atvēlēts mums ir tik daudz
No tā, ko par laimi sauc
Bet dažreiz ceļš jāpaveic garš
Lai reiz saprastu to

Piedz.

Domas sakārtos, sapņus izkrāsos,
jaunu spēku dos
Bet tev kaut mazliet, kaut vai tikai mazliet
pretī jāpaiet
Pasaulei šai pietrūkst katras balss,
kam sirds nošu līnijās

TEVI UZRUNĀ NOŠU LĪNIJAS

Veltījums Ogres mūzikas skolas 50 gadu jubilejā
A. Manguļa vārdi un mūzika

TE - VI HZ - RUNĀ NO - ŠU LĪ - NI ĒA S, DA - ĻA
 - - - - - GAI - ŠĀ - KĀS DOHĀS TĀS KO - PĀ SAU - S, C, - - -

DA - SAULES DA - ĻA DZĪ - VĪ - BA S, DA - ĻA TAVAS UNĒMAS
 NO - TĪS AR LAIŅI UN SKUMĒĀM ĒAU - S, C, - - - BET DVĒSELES STĪGĀSTĀS

BRĪ - VĪ - BA S, LĪNĀ KAUTĀZLIET BET TONĒR NO MUZĪKĀ
 PĀRVĒRST VA - R, ĒA DZĪRDI - ĒA DZĪRDI KĀ KLUSURSS SKA -

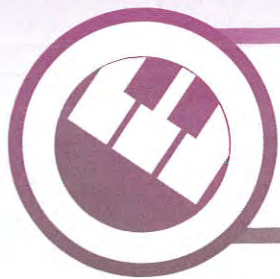
- N S, DOHĀS SAKĀRTOS SAPŅUS IZKRĀSOS ĒAUNU

SPĒKU DO - S BETĒV KAUTĀZLIET, KAUTVAI TĪKĀZLIET PRETĒ

ĒA - PA - ĪE - T PASAULEI ŠĀI PIETRŪKST KĀTRĀS BALS - S KĀI

SĪRDS NOŠU LĪ - NI - ĒĀS FINE *BP ATVĒLĒTS MUMSĪRTĪK DAUDZ NO

TĀ KO PAR LAI - NI SAUC, BET DĀREIRĒ CĒLŠĒĀPĀVEIC GARŠ LAIŠĀPĀRSTU TO - DOHĀS

KLAVIERSPĒLE

Ogres mūzikas skolā un tās filiālēs klavierspēli mācījuši: *Ada Jurjāne, Izolda Jukumsone, Mollija Reizniece, Benita Roma, Margarita Cine*, Adele Baltā, Taisa Tēlmane, Renāte Medne, Biruta Kalniņa, Dainuvīte Ādama, Māra Batraga, Māra Altenburga, Regīna Pumpure, Laima Mikijanska*, Guntars Kalnciems, Solvita Sējāne*, Tatjana Ostapenko, Ludmila Koščova, Iveta Stīpiņa*, Rita Bogdanova, Inga Almane*, Edīte Puķīte, Irēna Ostāša, Lolīta Žuka, Sarmīte Paegle, Ilze Mekša, Ilona Stribuka-Gurkovska, Dina Liepiņa*, Aina Circene, Edīte Brandava*, Iulīta Ozola, Māra Kļaviņa, Irita Rasa, Tatjana Trubicina, Regīna Furmančuka, Vija Norkvesta, Valentīna Poļikarpova, Sandra Siliņa*, Ilona Ludīka.*

Klavieru klasi ir absolvējuši 479 audzēkņi.

Klavierspēles pedagogi

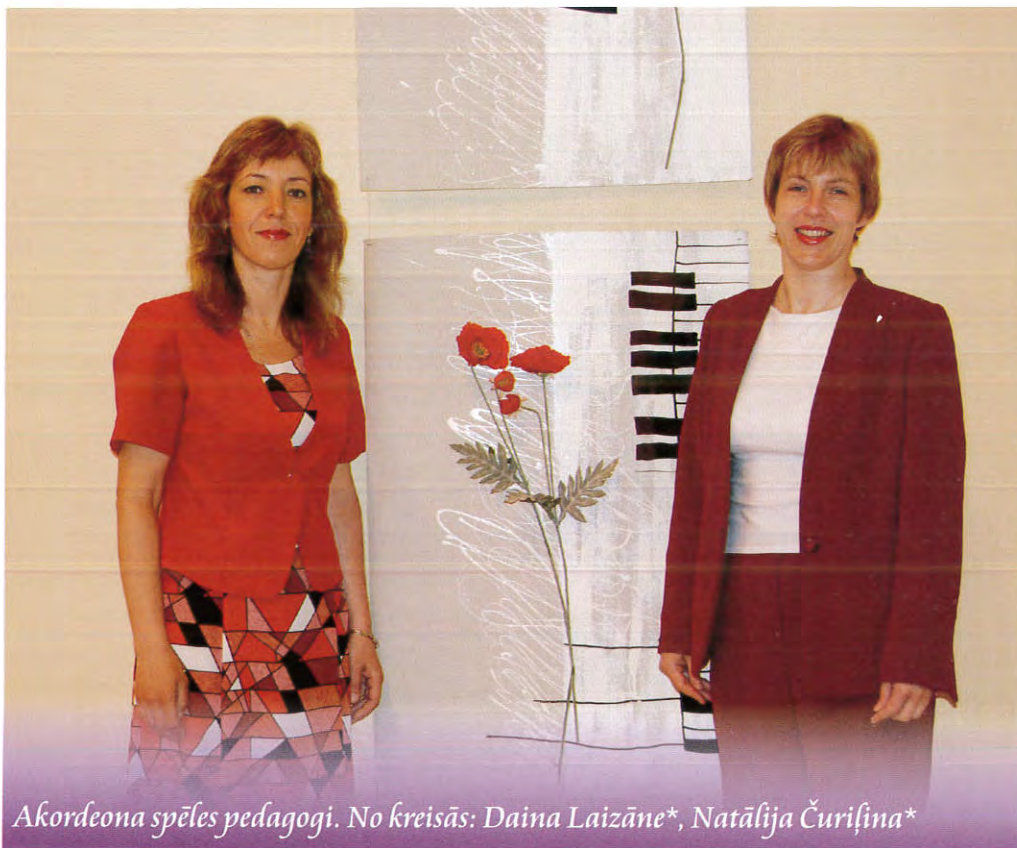
No kreisās: Elga Kļīpa, Maija Bogdanova*, Sarmīte Reneslāce*, Gunta Trasūne* – programmas Taustiņinstrumentu spēle vadītāja, Larisa Krašutska*, Alla Kozlovskā, Kārlis Krūmiņš*, Irēna Ignatāne, Daina Paleja*, Natālija Petrova, Tatjana Januševska. Pie klavierēm – Gunta Freimane, klavierspēles pedagoģe un programmas vadītāja līdz 2010. gada septembrim*

AKORDEONA SPĒLE

Akordeona spēli mācījuši: Antons Bosoligo, Ēvalds Sīka, Grigorijs Ignatjevs, Anna Paleja, Brigita Zīmele, Tamāra Lakida, Nadežda Pisareva, Līga Catlaka, Raisa Ševšefova, bijušajā skolas filiālē Lēdmanē – Viktors Gaiduks. Programma Akordeona spēle kopš 2009./10. m. g. darbojas programmā Taustiņinstrumentu spēle.

Akordeona klasi ir absolvējuši 149 audzēkņi.

Akordeona spēles pedagogi. No kreisās: Daina Laizāne, Natālija Čurišina**

STĪGU INSTRUMENTU SPĒLE

Stīgu instrumentu spēles pedagogi

No kreisās: Zita Krūmiņa (vijofspēle), Laila Miglāne* (vijofspēle), Agnese Kalēja (ģitāras spēle), Irēna Šponberga* (čella spēle), Viktorija Ivanova* (vijofspēle) – programmas vadītāja*

Ogres mūzikas skolā un tās filiālēs strādājuši vijofspēles pedagogi

– Ieva Gordone, Varērija Ļisina, Ilona Dmitrovska, Lilita Ronka, Alīna Kovaļova, Jānis Cērps, Baiba Šteina, Jānis Atslēga, Līga Miezīte, Sandra Štrausa, Edīte Markova, Kristīne Feņuka, Oksana Šeina*, ģitāras spēles pedagogi – Valērijs Cīrulis un Andris Barons, čella spēles pedagogi – Gerda Zemīte, Jānis Sproģis, Egīna Švarca, Dzidra Lizete Zemberga un Nils Goiževskis.*

Stīgu instrumentu nodaļu ir absolvējuši 184 audzēkņi.

PŪŠAMINSTRUMENTU un SITAMINSTRUMENTU SPĒLE

Ogres mūzikas skolā un tās filiālēs dažādu pūšaminstrumentu spēli mācījuši: Juris Kalniņš, Gunārs Kļaviņš, Ģirts Pāže, Jānis Zīrups, Armands Nelsons, Juris Pavlovskis, Jānis Repša, Vilnis Bogdanovs, Jānis Šneiders, Agnis Ziediņš, Ziedonis Puķītis, Ilmārs Ķenavs, Andis Dūdiņš, Dainis Zēbolds, Laimonis Paukste, Aivars Jansons, Gita Labzere, Jānis Garais, Raimonds Lasmanis, Arnis Zunda, Guntars Burka*, Rūdolfš Putāns*, Dzidra Graudiņa*, Modrīte Graudiņa*, Līga Paukste*, Normunds Krastiņš*, Ivars Ozols*, Anete Kalniņa*, Kārlis Žols*, Alvars Šteinbergs*, Ainārs Bāliņš*, Lolita Ozoliņa-Ozola*, Jānis Dāliņš*, Airis Rikveilis*, Reinis Zabarovskis*, Ieva Zvirgzda*, bet sitaminstrumentu spēli – Alberts Vilcāns*, Andrejs Rozītis.

Pūšaminstrumentu un sitaminstrumentu nodaļu ir absolvējuši 290 audzēkņi.

Pūšaminstrumentu un sitaminstrumentu spēles pedagogi
No kreisās: Dainis Saliņš (flautas, klarnetes un saksofona spēle), Dimitrijs Grozovs (metāla pūšaminstrumentu spēle) – programmas vadītājs, Ieva Lejniece* (flautas spēle), Modris Krūmiņš (sitaminstrumentu spēle), Margarita Sarkisjana (flautas spēle), Arnolds Birznieks (mežraga spēle), Maigonis Makars (saksofona, klarnetes spēle)

KORA KLASE

Kora klases pedagogi

No kreisās: Marika Austruma,
Daina Čudare, Līga Dziedātāja
programmas vadītāja, Gunita
Bičule, priekšā bijušais kora
klases pedagogs, diriģents
Guntis Pšavnieks.*

*Kora klasē strādājis arī
diriģents Vilnis Boža*

*Kora klasi ir absolvējuši 130
audzēkņi.*

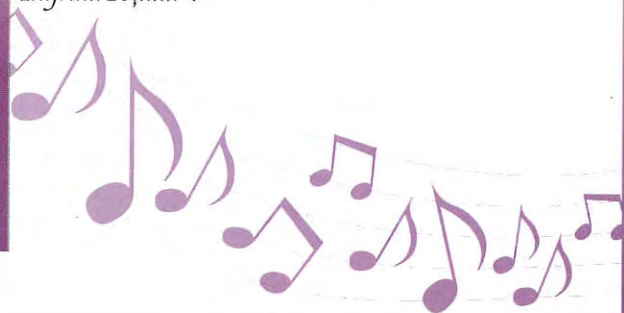

MŪZIKAS TEORIJAS NODAĻA

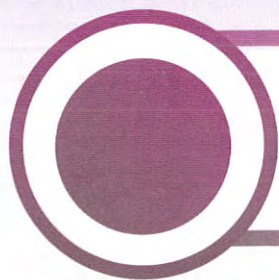

*Mūzikas teorētisko priekšmetu pedagogi
No kreisās: Gunta Goiževska*,
Iveta Sproģe - programmas vadītāja,
Tatjana Kiseļova**

Ogres mūzikas skolā un tās filiālēs mūzikas teorētiskos priekšmetus mācījusi: Anēla Mizovska, Adele Baltā, Aina Pētersone, Vineta Līce, Maija Pelse, Māra Batraga, Brigita Zīmele, Beatrise Actiņa, Dainuvīte Lauberte, Indra Izāka, Ingūna Zālīte, Māra Vintere, Vilnis Beitīks, Rasma Kurme, Ieva Andersone, Guntis Gailītis, Valentīna Kofurikova, Rūta Jurgenbergā, Jovita Fridrihsone, Maija Vimbuļe, Juta Isate, Lija Bērziņa, Dace Lauriņa, Ādolfs Freindts, Baiba Lasmane, Asne Andžāne, Semjons Freidins, Sandra Bičevska, Jogita Putāne, Tatjana Maligina, Marina Kačkina, Dace Zemzare, Ingmārs Zemzaris, Ludmilā Zaikovska, Guntis Pļavnieks, Līga Dziedātāja, Gunta Timermane, Daina Jurga*, Ingūna Lasmane*, Ginta Dārziņa*, Margarita Ose*, Lolita Trukšāne*, Inese Martinova*, Ingrīda Poļaka*.*

** Ogres mūzikas skolas absolventi un bijušie audzēkņi*

TEHNISKIE DARBINIEKI

*Ogres mūzikas skolas
tehniskie darbinieki
2010./11. m.g.*

*1. rindā no kreisās: Sanita
Krūmiņa, Ralfs Syroģis,
Ļubova Zavacka.*

*2. rindā no kreisās:
Svetlana Gušbīnska, Uģis
Jaunslavietis, Solveiga
Pērkone, Renārs Syroģis,
Vija Melngaiļe, Skaidrīte
Amelško. Skolā strādā arī
Ausma Pļavniece un Jānis
Melngailis*

Šogad skolas vadību pārņēmis Artūrs Mangulis, kurš par sava darba pirmajiem uzdevumiem izvirzījis skolas tēla spodrināšanu.

Par godu nozīmīgajai jubilejai skolai beidzot izveidota sava atpazīšanas zīme - logo un karogs. Apļa centrā izvietotā nošu atslēgas "sirds" apzīmē mūzikas skolas attīstību, savukārt jau senatnē valdnieku iecienītā purpura krāsa simbolizē cieņu, diženumu un radošu darbu. Turklāt purpura tonis sevī apvieno gan skolas ēkas sarkano, gan Ogres novada raksturojošo zilo krāsu.

Ogres novada pašvaldība skolai jubilejā pasniegusi īpašu dāvanu - pie skolas izvietota četrus metrus augsta nots skulptūra. Skulptūras ideju īstenojis mākslinieks Valdis Štrāls.

Notis skulptūras miniatūras versija izveidota kā Ogres mūzikas skolas Gada balva, kura, sākot ar nākamo mācību gadu, tiks pasniegta skolēniem vai pedagogiem par īpašiem sasniegumiem.

Izdevumā izmantoti: V. Blomas, V. Eihenbauma, T. Gailītes, A. Henriņas, V. Rinkevičas, E. Smiltnieces, V. Villerušas pētījumi un Ogres novada domes informatīvie materiāli, Jēkabpils zonālā valsts arhīva un Ogres mūzikas skolas nodaļu arhīvu materiāli, informācija, ko laikrakstos snieguši pedagogi A. Baltā, L. Dziedātāja, A. Jurjāne, G. Pšavnieks, Ē. Sīka, korespondenti L. Berga, Dz. Dzene, M. Indaberga, K. Kriņeņa, A. Kurganova, G. Lase, A. Rantiņa, U. Prancāns, S. Sergejeva, K. Stepanova, G. Šmidre, L. Treznovska, T. Zariņš.

Foto: Guntis Pšavnieks, Vitauts Mihalovskis, Guntis Dinbirs, Aivars Lureņš, izmantoti fotomateriāli no Maijas Bogdanovas personīgā fotoarhīva, no Ogres mūzikas skolas fotoarhīva, no Ogres Vēstures un mākslas muzeja krājuma

Noformējums: Edīte Vjaksē

Izdevējs: Ogres mūzikas skola, Ogrē, Brīvības ielā 50

Izdevumā publicēto materiālu pārpublicēšana vai komerciāla izmantošana bez Ogres mūzikas skolas saskaņojuma nav atļauta. Jebkāda materiāla citēšana bez atsaucē ir aizliegta.

Ogres mūzikas skolas izdevums, 2010